

לדברי רבה בר רב שילא, עניין זה שגזלן קרוי חמצן, מבואר בכתוב, "אֶלְקֵי פִלְטָנִי מִיַּד יִשָּׁע מִכֶּכָּף מַעְוֵל וְחוֹמֶץ" (תהלים ע"א ד'), כלומר מכף גזלן.

לדברי רבא, עניין זה שגזלן קרוי חמצן, מבואר בכתוב, "לְמַדּוּ הֵיטֵב דְּרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרֻ חֲמוּץ שָׁפְטוּ יְתוֹם רִיבּוֹ אֶלְמָנָה" (ישעיהו א' י"ז), כלומר החזיקו הנגזל.

סימן שראה שמעון הצדיק ביוה"כ של שנת מותו

אותה שנה שמת בה שמעון הצדיק, אמר להם – בשנה זו הוא מת.

אמרו לו – מניין אתה יודע ?

אמר להם – בכל יום הכפורים היה מזדמן לי זקן אחד לבוש לבנים ועטוף לבנים, נכנס עמי ויצא עמי, והיום נזדמן לי זקן אחד לבוש שחורים ועטוף שחורים, נכנס עמי ולא יצא עמי.

אחר הרגל חלה שבעה ימים^א, ומת, ונמנעו אחיו הכהנים מלברך את העם ברכת כהנים בשם המפורש, שלא היו ראויים כמותו.

דברים שארעו ארבעים שנה קודם החורבן

ארבעים שנה קודם חורבן הבית, (א) לא היה גורל עולה בימין. (ב) ולא היה לשון של זהורית מלבין. (ג) ולא היה נר מערבי דולק. (ד) והיו דלתות ההיכל נפתחות מאליהן [סימן לאויבים לבא וליכנס]. עד שגער בהן רבן יוחנן בן זכאי, וכך אמר לו, היכל היכל, מפני מה אתה מבעית עצמך, יודע אני כך שסופך עתיד ליחרב, וכבר נתנבא עליך זכריה בן עדוא, שהפתיחה זו היא סימן לחורבן, "פֶּתַח לְבָנוֹן דִּלְתִּיד וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאַרְזִיד" (זכריה י"א א'), והכוונה לבית המקדש הקרוי לבנון.

בית המקדש קרוי יער וקרוי לבנון

אמר רבי יצחק בן טבלאי, למה נקרא שמו לבנון? שמלבין עונותיהן של ישראל.

חטף מחמצן אחר. אי נמי אחרים לא הקפידו כשהיו חוטפין זה מזה, אבל זה, כשזה חטף מינדו הקפיד. [תוס'].
^א מיום כ"ג תשרי עד יום כ"ט תשרי. ויל"ע אם ביום השביעי מת או שמת למחרת ביום ל' תשרי.